

V maju smo učenci pridno zbirali še zadnje ocene, saj se konferenca nezadržno približuje. Učenci 6. in 9. razreda smo pisali NPZ-je, devetošolci pa še posebej upamo, da so naši rezultati dobri, saj se vpisujemo v srednje šole. Večina učencev osmega in devetega razreda si je od 27. do 30. maja ogledovala London, njegove znamenitosti in muzeje (več o tem v naslednji številki). Pred vrati je še zadnji mesec tega šolskega leta, za nas devetošolce pa tudi zadnji na tej šoli. Upam, da maj, ki je bil še posebej proti koncu topel in sončen, za vas ni bil preveč naporen in da ste si vzeli čas tudi za sproščanje.

Glorija, 9. b

Dogajalo se je ...

TEHNIŠKI DAN V MIC-u

V petek, 12. 5., smo učenci 8. razreda odšli na Medpodjetniški izobraževalni center Velenje, kjer smo imeli tehniški dan. Tam so nam predstavili nekaj poklicev. Najprej smo se razdelili v tri skupine, kjer smo delali v delavnicah. Naša skupina je najprej spoznavala poklic računalniškega tehnika. Na koncu kratke predstavitve smo sami izdelali računalniško igro. Ker najprej nismo vedeli, kako jo ustvariti, nas je učitelj vodil po korakih. Tako smo vsi ustvarili igro, katere cilj je bil, da motorček zadene v drevo. Na koncu smo imeli čas, da uporabimo svojo domišljijo in igri dodamo, kar želimo. Nato smo odšli v učilnico, kjer nam je učitelj na zabaven način predstavil tri vrste žarnic in njihovo uporabo. Na tretji delavnici pa smo se učili o elektriki. Ogledali smo si nekaj robotkov in njihove zmogljivosti. Obisk smo končali z ustvarjanjem palčkov iz časopisnega papirja, izdelali pa smo tudi podstavke iz starih oblačil.

Na tem tehniškem dnevu sem se veliko naučila in se zelo zabavala. Najbolj všeč mi je bila delavnica z računalniško igro, saj si prej nisem niti predstavljala, kako se igra naredi, postopek pa je bil zelo zabaven in zanimiv.

Tina Jernejc, 8. b

DRŽAVNO TEKMOVANJE MLADIH ČEBELARJEV

Vsako tekmovanje je nekaj posebnega, še posebno, če na njem kaj dosežeš. S prijateljem Alijem Erneclom sva se pripravljala na državno tekmovanje mladih čebelarjev, ki je bilo v soboto, 6. 5. 2017. Od doma smo v Velenje odšli ob 8. uri zjutraj. V Velenju smo parkirali ob hotelu Paka in se peš odpravili do OŠ Gustava Šiliha. Tam naju je moral mentor prijaviti; tekmovalc je dobil vrečko z darilom.

Nato je bila uvodna kulturna prireditev in razvrstitev v učilnice. Za pisanje testa smo imeli na voljo 45 minut. Test se nama je zdel lahek. Razlog za to se verjetno skriva v dobri pripravi, saj sva s prijateljem skupaj preživela kar nekaj popoldnevov, ko sva spoznavala čebele in njihovo življenje, prehranjevanje ter razvoj. Del tekmovanja je bilo tudi prepoznavanje različnih okusov ponujenega medu. Prepoznati sva ga morala bo barvi in okusu ter videzu.

Po testu je sledil ogled Velenja in kosilo. Nato pa je sledila razglasitev rezultatov. Bila sva zelo na trnih. Ko so izgovorili najini imeni ob razglasitvi zlatih priznanj, sva bila zelo vesela.

Za nama je lepa in zanimiva izkušnja.

Gašper Repše, 6. a

IZBIRNI PREDMET POSKUSI V KEMIJI

V ponedeljek, 15. maja, smo pri poskusih v kemiji pekli kemijske palačinke. Prinesli smo sestavine in zmešali maso. V učilnici smo pripravili tri indukcijske plošče in začeli. Peka palačink je kemijski proces. Ko zmešamo vse sestavine, poteče kemijska reakcija. Peka palačink ni samo priprava mase in pečenje, pravzaprav je peka zelo povezana s kemijo. Naučili smo se nekaj novega na zelo zanimiv in okusen način.

Ker se naš izbirni predmet bliža koncu, sva vprašali sošolce, zakaj so se odločili obiskovati ta predmet in kaj jim je bilo najbolj všeč.

K poskusom v kemiji sem se prijavil, ker imam rad poskuse. Najboljša stvar pri tem predmetu je bila peka palačink, ker se je mojemu prijatelju palačinka dvignila med peko. (ANŽE IRMAN KOLAR)

K predmetu sem se prijavila, ker so ga prejšnji osmošolci hvalili. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo opazovali poskus "Faraonove kače". (EDITA BELAK)

Prijavila sem se, ker me zanima kemija in ker rada delam poskuse. Najbolj mi je bil všeč obisk Idrije, kjer sem se veliko naučila o živem srebru. (NIKA KAJTNA)

Ni mi žal, da sem se vpisala, saj mi je bilo všeč vse, kar smo počeli. Bilo je zabavno, predvsem pa so mi bili všeč poskusi. (VALENTINA VINTAR)

Moj najboljši poskus je bil "Faraonove kače". (URBAN PEVEC BLATNIK)

Zanimiv se mi je zdel naslov predmeta, zato sem se vpisal. Ni mi žal. (NEJC SEDOVŠEK)

Bila mi je všeč peka palačink, ogled CRH-ja in druženje z prijatelji. (FLORJAN REPENŠEK)

Bilo je zelo lepo, najbolj sem se zabaval s škrobom. (MATIC LAZNIK)

Vpisal sem se zaradi poskusov, ki eksplodirajo, smrdijo, zrastejo, se vnamejo ...
(GAŠPER ČULK)

Taja Majhen, Tina Jernejc, 8. b

GOSTOVANJE V STUTTGARTU

19. maja letos smo se otroci, ki obiskujemo simfonični in pihalni orkester GŠ Nazarje, odpravili na gostovanje Združenja nemških glasbenih šol v Stuttgart. Tam smo ostali še v soboto, v nedeljo pa smo se že odpravili nazaj domov. Doživeli smo veliko lepih trenutkov in izpeljali odličen nastop, ki je potekal v muzeju MERCEDES-BENZ.

V petek smo se že ob treh zjutraj zbrali pred Glasbeno šolo Nazarje, saj je bila pred nami dolga pot. V avtobusu je bilo ves čas zabavno, niti malo se nismo dolgočasili. Vmes smo imeli par postankov na bencinskih črpalkah. Ustavili smo se tudi v Salzburgu, kjer smo si ogledali Mozartovo rojstno hišo. Ko smo prispeli v Nemčijo, smo se ustavili in najedli, nato pa odhiteli na koncert filharmonije. V poznih večernih urah smo prispeli do hotela in se končno udobno namestili. Vsi smo takoj zaspali, saj je bil za nami zelo naporen dan.

Sobota je bila nekoliko bolj umirjena. Zjutraj smo dobro zajtrkovali, nato pa odhiteli na ogled muzeja MERCEDES-BENZ. Tam smo spoznali, kako so grajeni muzeji z zelo moderno tehnologijo, saj je bil ta eden izmed njih. Čez nekaj ur smo prišli nazaj v muzej, kjer smo nastopali. Nastop smo izpeljali odlično, bolje kot smo si mislili. Peljali smo se še v mesto, kjer smo imeli nekaj prostega časa. Ko smo se vrnili v hotel, smo se lahko obiskovali po sobah in se zabavali.

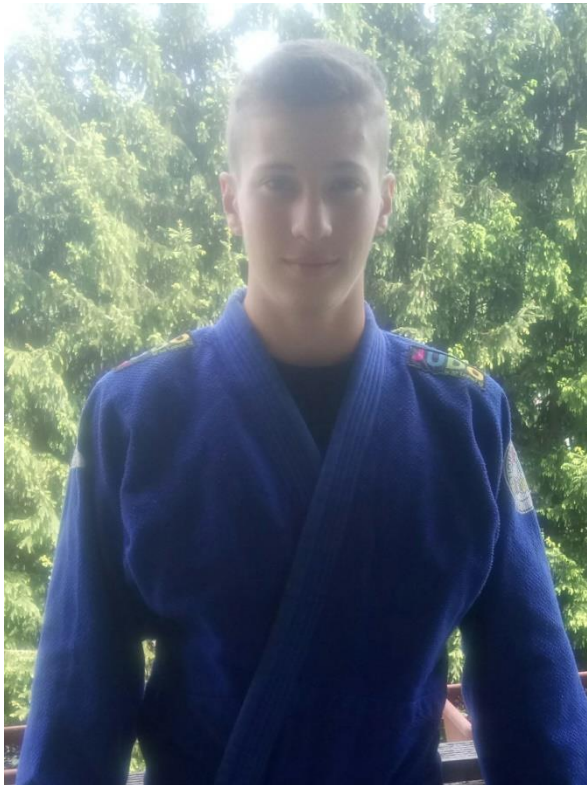
Naslednji dan smo se zbudili v prečudovito jutro, ki se je razvilo v lep, topel in sončen dan. Čakal nas je najbolj razburljiv dan. Odšli smo v zabavišni park Tripsdrill, kjer smo se zabavali do onemoglosti. Tam smo tudi kosili, nato pa smo se odpravili na dolgo pot nazaj v Slovenijo.

Mislím, da smo se vsi zelo zabavali in da se bomo še dolgo spomnili teh treh, doživetij polnih dni.

Kaja Firm, 7. a

Med mehko potjo in zvoki strun

Timon Povše Tašič tudi po koncu osnovne šole še naprej v družbi z judom

Timon letos končuje 9. razred osnovne šole v Mozirju, vseskozi pa je zvest borilnim športom. Po prvih poskusih v jui-jitsu in treningih v Judo klubu Velenje se že vrsto let večkrat na teden vozi v Celje na trening v Judo klub 'z dežele Sankaku Celje. Ob tem treninge pridno dopolnjuje še z učnimi urami kitare, in čeprav se komu zdi, da tatami in strune ne gredo skupaj, se oboje pravzaprav lepo dopolnjuje. V tokratnem klepetu pa več o njegovi prvi od dveh strasti.

Timon, v čem se judo razlikuje od drugih borilnih veščin?

Judo je kontaktni šport. To pomeni, da pri judu ne uporabljamo udarcev, ampak le tehniko metov (nage waza) ter partnerne tehnike (sutemi waza). Drugi borilni športi, kot je na primer juijutsu pa uporabljajo udarce (ate waza). Cilj juda ni zgolj v tem, da postaneš prvak na tatamiju (judo blazini), ampak dober človek, kajti načela juda se uporabljajo tudi v vsakdanjem življenju.

Katera načela juda koristno uporabljaš tudi v vsakdanjem življenju?

Obstajata dve etnični načeli. Prvo je Jita Kyoie. To načelo govori o skrbi za vzajemen napredek in podporo. To na primer v judu pomeni, da s tem, ko izpopolnjuješ lastno tehniko pomagaš tudi nasprotniku, da razvija svojo. V vsakdanjem življenju lahko to razumemo kot spoštovanje soljudi, od sosedov, prijateljev, do učiteljev, ki jim pomagamo, ko našo pomoč potrebujejo. Drugo načelo je Seiryoku Zenyo. Bistvo tega načela je v dobri uporabi telesa in duha. Pri judu to razumemo kot najučinkovitejšo uporabo energije pri izvajanju tehnik, medtem ko v vsakdanjem življenju to pomeni, da se moraš potruditi po svojih najboljših močeh pri vsem, kar počneš.

Ponekod v svetu se judo tehnik učijo tudi v osnovnih šolah. Se ti zdi to pametno, zakaj?

Res je, na primer na Japonskem se judo začnejo učiti že v osnovni šoli, kjer je ta borilna veščina sestavni del športne vzgoje. To se mi zdi pametno, saj je ta šport koristen tako za psihični kot fizični razvoj, še posebej otrok.

Zakaj se ti zdi judo primeren šport za mlade?

Ker mladi z njim lahko pridobijo samozavest in se naučijo discipline. Oboje je zelo pomembno za življenje, saj lahko tako ogromno mladostne energije uporabijo na koristen način in se hkrati še rekreirajo.

Kaj odgovoriš tistim, ki ti kdaj rečejo, da je judo bolj za »pretepanje«?

Bistvo juda ni v pretepanju, čeprav je to ena izmed borilnih veščin. V judu imamo poleg že omenjenih dveh etničnih načel tudi nekatera druga, kot so na primer: načelo reakcije, vzvoda, polnega kroga. Ob njihovem upoštevanju je vadba lahko varna in koristna.

Kakšno opremo potrebuješ pri judu?

Pri judu uporabljamo japonsko obleko, ki se imenuje Judogi in je sestavljena iz zgornjega dela (kimono), spodnjega dela oziroma hlač (shtobaki) in judo pasu (obi).

Pasovi pri judu po barvah kažejo tudi stopnjo usposobljenosti. To drži?

Na Japonskem, od koder izvira ta veščina, niso imeli barvnih pasov, obstajala sta le bel, začetni, in črn, mojstrski pas. Barvne pasove so si izmislili Evropejci; od takrat obstajajo pri judu šolski (Kyu) pasovi ter mojstrski (Dan) pasovi. Tako poznamo danes 9 Kyu in 11 Dan pasov, najnižja stopnja je 9.Kyu, najvišja pa 11. Dan. Res je, da s pridobivanjem višjega pasu pridobiš tudi več znanja, se torej naučiš novih tehnik, davljenj in vzvodov, toda na koncu je uspeh vedno odvisen od posameznika. Pri tem mislim na to, da ni tako pomembno kakšen mojstrski ali šolski pas ima nekdo, temveč koliko posameznik vloži v trening (seiryoku zenyo), medtem ko nam je pas dejansko v pomoč, da nam drži hlače.

Kdo so tvoji vzorniki?

Moji vzorniki so Lukas Krpalek, Tina Trstenjak, Ilias Illiadis, Masashi Ebinuma , Yuuki Hashiguchi, Georgii Zantaria in Igor Trbovc.

Kakšna je tvoja vizija, kje na tatamiju se vidiš čez 5, 10, morda 15 let?

Z judom se bom ukvarjal vedno, saj je to moj način življenja. Nisem pa še povsem prepričan, ali bom tekmovalec ali morda trener juda.

Namiznoteniški državni prvak v dvojicah

Devetošolec Oskar Rosc se v prostem času ukvarja z namiznim tenisom. Je komunikativen, vesten učenec, prijazen mladenič in dober prijatelj. Je tudi zelo iznajdljiv, kar mu verjetno pride prav pri usklajevanju šolskega dela in treningov. Večino prostega časa preživi v telovadnici. Letos je požel veliko lovorik na športnem področju, zato sem se odločil, da z njim spregovorim nekaj besed.

Koliko časa se že ukvarjaš z namiznim tenisom?

Namizni tenis sem začel trenirati z osmimi leti. Od tedaj pa je minilo že kar sedem let.

Kolikokrat na teden imaš treninge in koliko časa trajajo?

Večinoma treniram 5-krat ali 6-krat na teden. Navadno so vsi treningi v popoldanskem času, pogosto pa treniram tudi ob dopoldnevih v času pouka. Treningi trajajo dve uri, občasno pa tudi več.

Kako pa potekajo tvoji treningi?

Obstaja več vrst treningov. Na primer trening servisa, intervalni trening, kondicijski trening in pa najpogostejši, trening "na mizi" .

Kako usklajuješ šport in šolo?

Pri usklajevanju mi je v veliko pomoč to, da imam status športnika. Doma se trudim, da bi vse svoje obveznosti opravil že pred treningom, vendar se pogosto zgodi, da se učim in delam naloge tudi zvečer.

Ali ti to, da se resno ukvarjaš s športom, povzroča težave v šoli?

Do sedaj mi to ni povzročalo težav. Včasih se pač moram zadovoljiti s kakšno slabšo oceno. Letošnje šolsko leto mi je največ težav povzročal izostanek pri urah fizike in matematike. Velikokrat sem treniral zjutraj ali pa sem bil v tujini na kakšnih pripravah oz. tekmovanjih, zato sem manjkal veliko ur.

Ali ti med tednom poleg športa in šole sploh ostane kaj časa zase?

Velikokrat ne, ko pa ga imam, ta čas redko preživim s prijatelji, saj čas, ki ga navadno lahko imam zase, nastopi šele po deveti ali deseti uri zvečer.

Kaj pa navadno počneš med počitnicami, prazniki, vikendi?

Med prazniki in počitnicami vedno treniram. Ker je to pouka prost dan, imamo treninge dvakrat na dan. Ob vikendih imam večinoma tekmovanja, kadar pa teh ni, imam nekoliko več prostega časa, ki pa ga namenim tudi učenju in delu za šolo, da nadoknadim zamujeno delo. Prosti čas najraje preživim na igrišču.

V tej sezoni si osvojil dve 1. mesti na tekmovanjih državnega nivoja. Ali je to tvoj najboljši dosežek do sedaj?

Da, verjetno sta to moja največja uspeha do sedaj. Z ekipo NTK Savinja smo v II. članski SNTL osvojili 1. mesto in se tako uvrstili v I. državno ligo. Pred kratkim pa sem skupaj s Primorcem Matijo Novelom postal državni prvak v dvojicah. Ta dosežek mi še posebej veliko pomeni.

Letos boš končal svoje osnovno šolo v Mozirju. Se boš še naprej ukvarjal z namiznim tenišom?

Da, odšel bom v državni namiznoteniški center v Novo mesto, zato bom tudi šolanje nadaljeval tam.

Kako to, da boš prihodnje leto dal prednost športu, in boš odšel trenirat v državni center, in ne izobrazil?

Šport mi res veliko pomeni. Menim, da bom z odhodom v Novo mesto imel večjo možnost za napredek, zato bom šolo nekoliko podredil športu.

Skupaj z ekipo NTK Savinja si se uvrstil v I. člansko SNTL (slovensko namiznoteniško ligo). Boš tudi v prihodnji sezoni igral ligo za isti klub?

Da, kljub temu da bom treniral v Novem mestu, bom igral ligo za NTK Savinja.

Si želiš nekoč igrati ligo v tujini?

Seveda bi nekoč rad odšel igrati v tujino. Igranje v tujini ti omogoča velik napredek. Sam imam visoke cilje, zato bom kaj kmalu odšel v tujino.

Kakšni pa so tvoji cilji za prihodnost?

Trenutno je moj cilj, da bi bil naslednja tri leta, ko bom mladinec, del slovenske reprezentance. Seveda pa imam še veliko ciljev, ne samo za bližnjo, temveč tudi za daljno prihodnost.

Matija Marolt, 9. a